

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco,

Judecători

Iurie Diaconu,

Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 iunie 2018, declarat de avocatul Baran Victor în numele inculpatului

Cassa Victor.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 30.08.2017 - 24.04.2018;

2. Instanța de apel: 16.05.2018 - 14.06.2018;

3. Instanța de recurs: 07.08.2018 - 21.11.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 24 aprilie 2018, Cassa Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 de ore.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Cassa Victor, la 23 iulie 2017, ora 04.35, încălcând cerințele pct.10 subpct.2) lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit cărora „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, a condus automobilul de model „Ford Probe”, cu n/î xxx xx, pe traseul local din or. Cantemir, fără a deține permis de conducere și în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce a încălcat și cerințele pct.14 lit.a) din același Regulament, potrivit cărora „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, fiind stopat de către colaboratorii de poliție pe traseul nominalizat, existând temeieri suficiente de a presupune că dânsul se află în stare de ebrietate alcoolică, prin metoda alcoolscopă s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,61 mg/l, ceea ce potrivit art. 134¹² Cod penal se califică drept stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei aplicate inculpatului, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care lui V.Cassa pentru fapta săvârșită, cu aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 1 an și 6 luni închisoare, pe motiv că instanța la aplicarea pedepsei nu a ținut cont că inculpatul are antecedente penale nestinse, fiindcă prin încheierea Judecătoriei Orhei din 06.04.2016, V.Cassa a fost eliberat condiționat înainte de termen cu 1 an 5 luni și 11 zile, însă până la executarea integrală

a pedepsei a săvârșit fapta de care a fost recunoscut vinovat, astfel că a comis infracțiunea în termenul de pedeapsă rămas neexecutat și instanța urma a-i stabili pedeapsa definitivă cu aplicarea dispozițiilor art.85 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 iunie 2018, a fost admis parțial apelul declarat de procuror, casată partial sentința, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Cassa Victor a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal la 6 luni închisoare, iar conform art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătorei Cantemir din 17.08.2013 și încheierea Judecătorei Orhei din 06.04.2016, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 1 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate sub aspectul stabilirii pedepsei inculpatului V.Cassa, a constatat că prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de principiile de individualizare a pedepsei penale reglementate de prevederile art.7,75 Cod penal, precum și de faptul că infracțiunea a fost săvârșită în stare de recidivă, astfel că pedeapsa aplicată acestuia vine în contradicție cu prevederile legale.

În același context, instanța de apel a reținut că, prin sentința Judecătorei Cantemir din 17.08.2013, V.Cassa a fost condamnat în baza art.171 alin.(2) lit.c) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.85, 87 Cod penal, pentru cumul de sentințe, pedeapsa definitivă i-a fost stabilită de 5 ani și 6 luni închisoare.

Prin încheierea Judecătorei Orhei din 06.04.2016, V.Cassa a fost eliberat condiționat înainte de termen de la executarea pedepsei cu 1 an 5 luni și 11 zile.

Așadar, instanța, reținând prevederile art.34 alin.(1), 110, 111 alin.(1) lit.h) Cod penal la circumstanțele cauzei, a conchis că este prezentă starea de recidivă, deoarece după liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen la 06.04.2016, inculpatul la 23.07.2017 a săvârșit din nou o infracțiune intenționată, prin urmare pedeapsa urma a-i fi aplicată în conformitate cu dispozițiile art.85 Cod penal.

Din sensul normelor enunțate, instanța de apel, având în vedere personalitatea inculpatului, prezența circumstanțelor care atenuază pedeapsa și lipsa celor agravante, caracteristica pozitivă la locul de trai, a conchis că lui V.Cassa urmează a-i fi aplicată o pedeapsă cu închisoare, pe un termen de 6 luni, deoarece doar prin aplicarea unei astfel de pedeapsă poate fi asigurată corectarea și resocializarea inculpatului, iar luând în considerație prevederile art.91 alin.(8) lit.c) și art.85 Cod penal, pedeapsa definitivă urmează a-i fi aplicată prin cumul de sentințe, adăugând la pedeapsa numită partea pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătorei Cantemir din 17.08.2013 și încheierea Judecătorei Orhei din 06.04.2016, stabilindu-i spre executare pedeapsa definitivă de 1 an și 6 luni închisoare.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul V.Baran în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că incorect instanța de apel a reținut că inculpatul a săvârșit infracțiunea până la executarea completă a pedepsei anterioare, deoarece prin încheierea Biroului de probațiune Cantemir din 18.09.2017 acesta a fost scos de la evidență, astfel că pedeapsa anterioară a fost executată de către inculpat; - nu s-a ținut cont de faptul că potrivit

prevederilor art.91 alin.(8) Cod penal, instanța, la propunerea Biroului de probațiune, poate să se pronunțe cu privire la anularea liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen și la trimiterea condamnatului pentru a executa termenul de pedeapsă neexecutat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului declarat se constată că recurentul invocă drept temei de casare a hotărârilor judecătorești prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) și 11) Cod de procedură penală și anume, că hotărârea atacată nu curpinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și există o cauză de înlăturarea a răspunderii penale.

Colegiul constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pedeapsa stabilită de instanța de apel a fost individualizată conform prevederilor legale și la caz nu există nici o cauză de înlăturare a răspunderii penale.

Făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către partea apărării în raport cu textul deciziei, Colegiul penal reține că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de apel a ținut cont pe deplin de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, ce prevăd scopul pedepsei penale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, a luat în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpatului care fiind anterior condamnat nu și-a făcut concluziile necesare, nu s-a corectat, astfel scopul preventiv și educativ al pedepsei penale nefiind atins, și, reieșind din prevederile art.61 Cod penal, corect a considerat că corijarea și reeducarea lui V.Cassa este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoarea.

Deci, pedeapsa aplicată inculpatului V.Cassa a fost motivată, individualizată și aplicată acestuia în limitele prevăzute de lege, iar hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

La fel, instanța de apel, ținând cont de faptul că V.Cassa în termenul de pedeapsă rămas neexecutat a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune, corect a dispus casarea sentinței în partea dată și i-a stabilit pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.85 Cod penal, adăugând parțial la pedeapsa fixată, partea neexecutată a pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătoriei Cantemir din 17.08.2013 și încheierea Judecătoriei Orhei din 06.04.2016.

La acest capitol, instanța de recurs ține să enunțe că, potrivit art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și *pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

Din actele cauzei rezultă că prin încheierea Judecătoriei Orhei din 06.04.2016, V.Cassa a fost liberat condiționat înainte de termen de la executarea pedepsei cu 1 an 5 luni și 11 zile care, potrivit adevărului eliberate de Biroul de probațiune Cantemir din 26.03.2018, urma să expire la 18.09.2017.

Însă, potrivit materialelor cauzei, inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată la 23.07.2017, adică în perioada în care încă nu executase integral pedeapsa anterioară, astfel că V.Cassa în termenul de pedeapsă rămas neexecutat a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune intenționată.

Prin urmare, în cazul dat, reținând prevederile art.91 alin.(8) lit.c) Cod penal, care stipulează clar că dacă, în termenul de pedeapsă rămas neexecutat condamnatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune, instanța de judecată îi stabilește pedeapsa în condițiile art.85, instanța de apel just i-a stabilit inculpatului V.Cassa pedeapsa prin cumul de sentințe.

Astfel, Colegiul constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârilor judecătorești, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul V.Baran în numele inculpatului V.Cassa, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Baran Victor în numele inculpatului Cassa Victor, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 iunie 2018, în cauza penală în privința lui Cassa Victor, ca fiind vădit neîntemeiat. Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 decembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan